

Díl jedenáctý: **Psí hromádky**

S odcházející zimou, mizí i bílá sněhová pokrývka, která naše město zdobila už od předvánočního času. Zaručeně mnohé schovala, zejména pak exkrementy našich čtyřnohých mazlíčků. Téma „psí výkaly“ je stále více diskutovanější a bohužel aktuální záležitost. Důvod je prostý – mnoho občanů po svých psech neuklízí!! Procházky městem, parkem, místy podél potoka provázejí pohledy na nevhledné cesty a chodníky, znečištěné právě výkaly pro našich čtyřnohých přátelích. Rozklad této hmoty trvá jistý čas, a to je navíc odvislé od toho, co pes přijímá. Je-li pes krmen nekvalitní stravou, zejména pak granulemi ekonomické řady, které co do složení nemají téměř nic společného s masem a lehce stavitelnými bílkovinami, rozklad trvá mnohem déle. Poslední neoficiální statistické údaje hovoří o tom, že na 4 rodiny v České republice připadá jeden pes. To je téměř 40% domácností. Česko je na předních místech v počtu chovaných psů a ostatních domácích zvířat v Evropě. V průměru každý pes denně vyloučí 200g výkalů, vynásobíme-li tento údaj 365 dny v roce, vyjde číslo 73kg. A to při tak velkém počtu psů je opravdu hodně. Nastává závažný problém z hlediska pořádku, estetického a hygienického. Výkaly (nejen psí, i kočičí a ptačí populace se podílí) jsou zdrojem endoparazitóz (např. vajíčka *Toxocara canis* - škrkavky psí) a virových nákaz, jež zůstávají velmi dlouhou dobu životaschopné. V suchém větrném období se s rozvířeným prachem dostávají do ovzduší a tvoří zdravotní nebezpečí u malých dětí, lidí s nízkou obranyschopností a v neposlední řadě také u psů. To jsou některá zdravotní rizika.

Pejskaři by měli být ohleduplní a plnit povinnost po svých psech uklízet. K dispozici jsou sáčky na psí exkrementy u odpadkových košů. Vymlouvat se na nedostatek košů je zpravidla pohodlnost. Sáčky dostáváme při nákupu pečiva, lze je koupit v obchodech s papírnictvím, biologicky rozložitelné nabízí prodejny s chovatelskými potřebami, speciálně zabalené a připravené k rychlému použití se zásobníky a pouzdry, které lze připevnit psovi na vodítko, nikde tak nepřekáží. Sáčky mohou být opatřeny i sběrnou lopatkou, to je výhodné zvláště u velkých plemen.

Slyšela jsem od několika málo svých zákazníků výtku, proč by měli uklízet po svém psovi, když řádně platí povinné poplatky ze psů do městské pokladny. Pochopila jsem, že vysvětlování není až tak účinné, ba i zbytečné. Argument, že platí na úklid, byl častý. Bohužel tito lidé jsou bezohlední a to nejen k ostatním, ale i sami k sobě a svému psímu svěřenci. Výše zmíněná rizika se každopádně týkají všech občanů, nikoho nevyjímaje. Chápu maminky s malými dětmi, když se bojí pustit svá dítko si hrát na trávu, umazaná kolečka kočárků, nejsou rovněž nic příjemného a takové našlápnutí botou se těžko smývá, nemluvě o

ZVÍŘECÍ MINISERIÁL

následném nasednutí do auta, kdy takto označkování zaručeně umažeme jeho interiér. Zametání chodníků a kosení trávy v mokřém počasí je zase problém pro pracovníky úklidu města.

Naštěstí je stále více majitelů psů, kteří nejsou lhostejní ke svému životnímu prostředí. Vždyť ve svém obýváku nebo zahradce by těžko mnozí trpěli nepořádek a znečištění. Děti již od mladého věku by měly být rodiči učeny uklízet po svém pejskovi při venčení. Bude-li dostatečná osvěta doma, ve školách a v médiích, určitě se přístup spoluobčanů k této věci zlepší.

Bc. Helena Alexová